

ИРЛАНДСКИ ЧЕРГАРИ. Някои автори датират първата поява на ирландските чергари от 200 г. сл. Хр., а някои дори от 600 г. пр. Хр., когато на територията на страната идват металообработващи групи. Към тях се присъединяват и пътуващи музиканти, а по-късно и жреци друиди, прогонени от селата, когато християнството се налага над древнокелтската религия. Така се оформя чергарската общност в Ирландия. По-късно към чергарите се присъединяват и други местни жители, след като арендаторите губят земите си през 1585 г. при въвеждането на парични ренти, и през 1652 г., когато земите са конфискувани съгласно Закона за заселване. До 1834 г. общността на чергарите се обособява и ясно се отличава от останалите бедни скитници, както твърди доклад на Кралската комисия по законите за бедността от същата година.

Преселването на ирландските чергари в Англия започва вероятно скоро след като англичаните за пръв път стъпват на територията на днешна Ирландия през 1172 г. (през 1175 г. Хенри II английски налага властта си над ирландските земи) и може да бъде свързано с първата поява на калайджийството (**тинкъри**) като занаят и като фамилия в Англия три години по-късно. През 1214 г. е приет закон за прогонване на ирландските просяци от Англия, а през 1413 г. всички ирландци (с някои изключения) са подложени на гонения. Масова емиграция на чергари в Англия и Шотландия има през XIX век. В момента има няколко стотици семейства на ирландски чергари, живеещи в **каравани** във Великобритания, сред които и родени там деца. Въпреки някои смесени бракове с английските цигани **романичели**, те представляват отделна етническа група, която се отличава със силните си католически убеждения. Изчислено е, че има и към 10 000 потомци на ирландски чергари в САЩ,